

1. W systemie UNIX w stanie gotowości są 3 procesy: P_1 z priorytetem początkowym 80, P_2 z priorytetem początkowym 60 i P_3 z priorytetem początkowym 52. Procesy nie były dotychczas wykonywane i żaden z nich nie odwołuje się do jądra (z wyjątkiem procesu P_1 w celu przekazania odpowiedzi). Przeliczanie priorytetów i ewentualna zmiana kontekstu odbywa się raz na sekundę. W tym czasie występuje też 60 razy takt zegara, zwiększający miarę wykorzystania procesora. Jaki będzie czas odpowiedzi procesu P_1 , zakładając, że na rozpoczęcie przekazywania odpowiedzi potrzeba
 - (a) dokładnie 1 kwantu czasu procesora,
 - (b) dokładnie 2 kwantów czasu procesora?
2. W systemie UNIX w stanie gotowości są 3 procesy: P_1 z priorytetem początkowym 80, P_2 z priorytetem początkowym 60 i P_3 z priorytetem początkowym 52. Procesy nie były dotychczas wykonywane i żaden z nich nie odwołuje się do jądra (z wyjątkiem procesu P_1 w celu przekazania odpowiedzi). Z każdym taktem zegara zwiększa się miara wykorzystania procesora. Na wygenerowanie odpowiedzi proces P_1 potrzebuje czasu procesora w ilości równej 25 taktom zegara. Czy możliwy jest taki dobór kwant czasu procesora (wyrażony w taktach zegara), żeby odpowiedź procesu P_1 otrzymać nie później niż po upływie 160 taktów zegara?
3. W systemie UNIX w stanie gotowości są 3 procesy z priorytetem bazowym 50: dla P_1 ustawiono wartość *nice* na 30, dla P_2 na 10 i dla P_3 na 2. Procesy nie były dotychczas wykonywane i żaden z nich nie odwołuje się do jądra. Z każdym taktem zegara zwiększa się miara wykorzystania procesora. Czy przy kwancie czasu (wyrażonym w taktach zegara):
 - (a) 100,
 - (b) 80
 - (c) 40są respektowane priorytety wynikające z ustalonych wartości *nice* procesów?
4. Czym różni się przeciwdziałanie głodzeniu procesów w dostępie do procesora w systemach
 - (a) Windows 2000/XP,
 - (b) Linux?
5. Jaką wspólną cechę można znaleźć w metodach przeciwdziałania głodzeniu procesów w systemach UNIX i Windows 2000/XP?